

TAITTA

TAITTA

Kyhmyjoutsen

Kookas valkoinen vesilintu. Puolisukeltaja. Kaula pitkä ja kaareva. Oranssi nokka, jossa musta kyhmy. Lentäessä siivistä kuuluu suhiseva ääni. Syö vesi- ja rantakasvien osia.

Laulujoutsen

Kookas valkoinen vesilintu. Puolisukeltaja. Kaula pitkä ja kaareva. Keltainen nokka, jossa ei ole mustaa kyhmyä. Syö vesi- ja rantakasvien osia. Laulujoutsen lentää lähes äänettömän siiveniskuina. Suomen kansallislintu.

Valkoposkihanhi

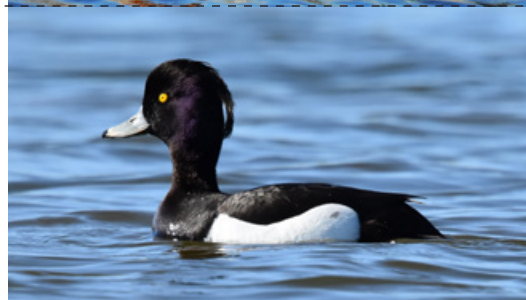
Pienehkö hanhilaji. Väritys selväpiirteinen, valko-, musta- ja harmaakuviainen. Otsa valkoinen. Kasvinsyöjä. Esiintyy lähes kaikkialla rannikkoalueillamme. Talvehtii Länsi-Euroopan rannikkoalueilla.

Haapana

Keskikokoinen, lyhytkaulainen, pyöreäpäinen puoliskeltaja. Juhlapukuisen koiraan pää ja kaula punaruskeat, päälleen etuosa kermankeltainen. Naaras harmahtavan kirjava. Kasvinsyöjä. Esiintyy koko Suomen vesistöalueilla. Talvehtii Keski-Euroopassa.

Tukkasotka

Pieni ja tukeva kokosukeltaja, jolla paksu kaula ja isohko pää. Koiras mustavalkoinen, naaras ruskea. Päässä niskatöyhtö. Pesii monenlaisten vesistöjen äärellä, koko Suomen alueella. Syö kaloja, sammakoita ja vedessä eläviä selkärangattomia. Talvehtii Etelä-Itämerellä ja Länsi-Euroopassa.

Merimetso

Iso musta merilintu, jolla pitkä ja paksu kaula, pitkä pyrstö ja voimakas nokka. Pesii yhdyskunnissa Suomen länsi- ja etelärannikolla. Syö kalaa. Talvehtii Länsi-Euroopassa.

TAITTA

TAITTA

Harmaalokki

Suurikokoinen lokki, joka puvultaan muistuttaa kalalokkia. Selkä tasaisen vaaleanharmaa, pää ja rinta valkeat. Tukeva nokka keltainen, ja sen kärjessä punainen täplä. Jalat vaaleanpunertavat tai ruskeanharmaat. Pesii saaristossa ja sisämaan suurimmilla järvillä Keski-Lappiin asti. Kaikkiruokainen. Talvehtii eteläisellä Itämerellä.

Kalalokki

Yleisimpiä lokkejamme. Selkäpuoli vaalean siniharmaa, vatsapuoli ja pää valkeat. Jalat kellanvihreät tai lihanväriset. Nokka keltainen. Pesii koko Suomen merialueilla, sekä sisävesillä. On kaikkiruokainen. Talvehtii Länsi- ja Lounais-Euroopassa

Selkälokki

Keskikokoinen, aikuispuvussa mustaselkäinen lokki. Harmaalokkia pienempi, ruumis hoikempi, siivet pitemmät ja teräväkärkiset. Jalat keltaiset. Kaikkiruokainen. Laji on luokiteltu Suomessa erittäin uhanalaiseksi. Pesii merenrannikolla ja saarissa sekä sisävesillä. Kaikkiruokainen. Talvehtii Itä-Afrikassa ja Intian valtamerellä.

Merilokki

Suurin lokkimme. Nokka tukeva, kaula paksu, jalat harmaanpunertavat. Selkä ja siivet ovat päältä mustat, alapuoli valkoinen. Kaikkiruokainen. Pesii ulkosaaristossa. Talvehtii Länsi-Euroopan ja Tanskan rannikoilla.

Naurulokki

Pieni lokki. Yhdyskuntalintu. Kesällä pää mustanruskea. Pesii järvien ja merenlahtien kasvillisuuden joukossa sekä luodoilla. Kaikkiruokainen. Talvehtii Länsi- ja Keski-Euroopassa.

Meriharakka

Äänekäs mustavalkoinen kahlaaja, jolla punainen nokka ja jalat. Syö merenpohjan ja -rantojen simpukoita, kotiloita, matoja ja hyönteisiä. Esiintyy koko saaristossa. Talvehtii Länsi-Euroopassa.

TAITA

TAITA

Punajalkaviklo

Keskikokoinen, selkäpuolelta tasaisen ruskeankirjava kahlaaja. Jalat punaiset. Paras tuntomerkki lennossa siiven leveä valkoinen takareuna. Viihtyy monenlaisissa kosteikoissa, soilla sekä rantaniityillä. Syö selkärangattomia eläimiä. Talvehtii Länsi-Euroopassa.

Merikotka

Suomen suurin petolintu. Leveät siivet, lennossa lintu näyttää "lentävältä matolta". Pitkä kaula, sekä voimakas nokka. Lyhyehkö pyrstö, joka vanhalla linnulla valkea. Pesii männyn latvaosassa merialueiden rannikolla sekä sisämaan suurten tekoaltaiden ja järvien ympäristössä. Talvehtii Suomessa.

Kurki

Suuri, pitkäjalkainen ja -kaulainen harmaa lintu. Lentää kaula suorana. Esiintyy Tunturi-Lappiin asti. Pesii soilla, merenlahtien ja järvien rantaruovikoissa. Kaikkiruokainen. Talvehtii Pohjois-Afrikassa, Lähi-idässä sekä Kaakkois- ja Lounais-Euroopassa.

Haahka

Suurin kokosukeltajasorsamme. Pää suuri ja kiilanmuotoinen. Koiras mustavalkoinen, niskassa on vihertävä laikku. Naaras ruskean-kirjava. Pesii ulko- ja välisaaristossa. Ravintona pääasiassa sinisimpukat.

Kalatiira

Valkoinen vaaleanharmaaselkäinen tiira, jonka päälaki on musta. Vanhalla linnulla punaisen nokan kärki musta. Syö pieniä kaloja, joita syöksysukeltaa. Talvehtii eteläisessä Afrikassa.

TAITA

TAITA

Hauki

Petokala. Pitkulainen ja solakka. Evät kalan peräpäässä. Terävät hampaat ja suuri kita. Kyljet vihreät ja vatsa vaalea. Selkä tumma tai lähes musta. Kyljissä on 7–9 hailakankeltaista täpläriiviä. Esiintyy sekä Suomen rannikoilla, että sisävesissä.

Kuha

Ahvenkala. Muodoltaan pitkänomaisempi kuin ahven. Suuri terävähampainen suu. Kaksi selkäevää, joista etummainen on täynnä teräviä piikkejä. Selkä harmaanvihertävä. Kyljissä kymmenkunta poikkijuovaa.

Silakka

Merikala. Sillikala, joten siltä puuttuu kylkiviiva. Vatsaevä selvästi selkäevän etureunan takana. Kyljet ovat hopeiset, selkä tumma vaalentuen alaspäin. Kuono hieman pidempi ja kulmikkaampi kuin samannäköisellä kilohaililla.

Kilohaili

Merikala. Sillikala, joten siltä puuttuu kylkiviiva. Vatsaevä on selkäevän etureunan tasolla tai hieman sen edessä, kun taas silakalla selvästi selkäevän etureunan takana. Kyljet hopeanväriset ja selkä tumma vaalentuen alaspäin. Vatsan talkasuomut ovat selvästi silakan vastaavia terävämmät. Kuono hieman lyhyempi, kuin silakalla. Hieman silakkaa virtaviivaisemmän näköinen.

Kampela

Kuva: Metsähallitus, Petra Pohjola, Annica Långnabba

Litettä pohjakala, jonka vatsa on useimmiten vasemmalla kyljellä. Selkä ja silmät oikealla kyljellä. Yläpuoli ruskea, alapuoli valkea. Elää hiekka- ja liejupohjilla. Merikala.

Turska

Turskakala. Kolme selkäevää ja kaksi peräevää. Väritys vihertävän tai ruskehtavan harmaa. Pää suuri, leuan alla viiksisäie. Petokala. Kaikkiruokainen, pääravintona silakka. Lisääntyy vain Itämeren eteläosassa.

TAITA

TAITA

Lohi

Lohikala. Täplät ulottuvat yläruumiissa kylkiviivaan asti. Rasvaevä. Pyrstössä lovi. Vaelluskala. Luonnonvaraisia merilohia nousee kutemaan nykyisin Suomen alueella Itämerestä enää Tornio- ja Simojokeen. Uhanalainen laji.

Taimen

Lohikala. Mustia pilkkuja koko kyljellä. Rasvaevä. Pyrstön pää yleensä suora. Pääasiallisena ravintona silakka ja kilohaili. Vaelluskala.

Kolmipiikki

Kuva: Metsähallitus, Mats Westerborn

Pituus 4-7cm. Selässä kolme piikkiruotoa. Hopeanharmaa. Koiras rakentaa pesän, jonne naaras laskee mätimunansa. Ravintona surviaissääsken toukat ja muut pikkueläimet. Yleinen kaikilla merenrannikoillamme. Esiintyy myös jossain sisävesissämme.

Ankerias

Kuva: Luontoportti, NatureGate, Jouko Lehmuskallio

Pitkä käärmemäinen kala. Selkä- ja peräevä muodostavat yhtenäisen eväreunuksen pyrstön ympäri. Yöaktiivinen. Syö pohjaeläimiä ja pikkukaloja. Kutee Sargassomerellä. Vaelluskala. Uhanalainen.

Ahven

Kuva: Mikael Nyman

Ahvenkala. Suomen yleisin kala. Kyljet vihreäsävyiset, joissa tummia pystyraitoja. Vatsapuolen evät ja pyrstöevä oranssinpinaiset. Syö pohjaeläimiä ja pikkukaloja.

Särki

Kuva: Mikael Nyman

Karppikala. Punaiset silmät ja vatsapuoleiset evät. Esiintyy yleisenä kaikissa rannikkovesissämme ja sisävesissä, pohjoisinta Lappia lukuun ottamatta. Piileskelee usein rakkohaurun joukossa. Syö planktonia.

Siloneula

Kuva: Metsähallitus, Mats Westerborn

Jouhimainen kala, joka on sukua merihevosille. Yleisväri vihertävä. Syö eläinplanktonia. Tavataan kaikilla rannikoillamme Perämeren suolatonta perukkaa lukuunottamatta. Piileskelee usein rakko-haurun tai meriajokkaan joukossa.

Särmäneula

Kuva: Metsähallitus, Mats Westerborn

Siloneulaa paksumpi. Pitkä ja ohut. Särmiäkäs. Ruumiin poikkileikkaus on kuusikulmainen. Keskellä selkää harjamainen selkäevä sekä viuhkamainen pyrstöevä. Levinneisyydeltään siloneulaa mereisempi. Yleisin Ahvenanmaan vesillä ja lounaisella rannikolla.

Selkärangattomat

Sinisimpukka

Kuva: Metsähallitus, Heidi Arponen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Nilviäinen. Yksi Itämeren avainlajeista. Kuori sinisen- tai ruskeanmusta. Itämeressä esiintyvien pituus 1–4 cm. Kiinnittyä liimarihmoilla tukevasti kasvualustaansa tai lajitovereihinsa. Esiintyy kovilla pohjilla Itämerellä 2–10 m syvyydessä Perämeren lukuunottamatta.

Idänsydänsimpukka

Kuva: Metsähallitus, Mats Westerborn, Annica Långnabba
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Nilviäinen. Murtovesilaji. Kuori vaalea, säteittäisesti harjanteinen ja sivusta katsoen sydämen muotoinen. Pohjaan kaivautuneena hiekka- tai liejupohjalla. Itämerellä 1–10 m syvyydessä Perämeren lukuunottamatta.

Liejusimpukka

Kuva: Metsähallitus, Heidi Arponen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Nilviäinen. Toiselta nimeltään itämerensimpukka. Murtovesilaji. Kuori hento, kolmiomainen, väriltään valkea tai vaalenpunainen. Itämeren pehmeiden pohjien valtalaji. Elää pohjaan kaivautuneena pohjasedimentissä.

TAITTA

TAITTA

Hietasimpukka

Kuva: Anders Albrecht
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Nilviäinen. Kuori vaalea, sileä ja pitkulainen. Pituus alle 5cm. Esiintymisalue eteläiseltä Itämereltä keskiselle Suomenlahdelle ja Selkämerelle. Puuttuu Merenkurkusta ja Perämereltä. Elää pääasiassa hiekkapohjilla matalassa vedessä, vesirajasta 15 m syvyyteen saakka. Vieraslaji.

Leväkotilo

Kuva: Metsähallitus
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Nilviäinen. Makean veden ja murtoveden laji. Vaatii mineraalipitoisen veden. Väriltään keltaruskean kirjava. Kuori on pitkulainen, halkaisija noin 1cm. Kuorispiraalin sisimmät kierteet tiukkoja, uloin paljon isompi. Voi sulkea kuoren suuaukon kalkkilevyllä. Viihtyy rakkolevän suojissa.

Limakotilo

Kuva: Metsähallitus, Niina Kurikka
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Nilviäinen. Keuhkokotilo. Elää pinnan lähellä. Liikkuu vesikasveja pitkin, nousten välillä vesirajaan hengittämään. Kuori ohut ja kiiltävä, väri kellertävän vihertävä. Kuori suippokärkinen, pituus 1-7cm. Kaksi tuntosarvea. Suomessa 5 makeanveden lajia. Esiintyy Itämeren vähäsuolaisissa rantavesissä.

Levärupi

Kuva: Metsähallitus, Noora Hellén
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Sammaleläin. Elää yhdyskuntina kivien, kallion, rakkolevän, sinisimpukoiden ym. pinnoilla. Muodostaa harmaanvalkoisia, pitsimäisiä peitteitä. Yksittäisen eläimen koko on n.0,5 mm, koloniat halkaisijaltaan n. 15 cm. Esiintyy koko Itämeren alueella.

Merirokko

Siimajalkainen äyriäinen. Murtovesilaji. Koko 0,5-1cm. Eläintä ympäröi kaksinkertainen kalkkikuori. Elää 0-15m syvyydessä kiinteillä pinnoilla ryhmittäin tai yhdyskuntina. Tavataan kaikilla merenrannikoillamme Perämeren vähäsuolaisinta osaa lukuun ottamatta. Vieraslaji.

Kilkki

Kuva: Ilkka ja Anu Lastumäki, SYK

Siiruihin kuuluva äyriäinen. Pituus 5-10cm. Harmaanruskea ruumis soikea ja päältä litteä. Petoeläin ja raadonsyöjä. Elää pehmeillä pohjilla. Suosii kylmää vettä ja elää yleensä syvässä vedessä. Sietää hyvin vaihtelevia suolapitoisuuksia. Esiintyy koko Itämeren alueella.

TAITTA

TAITTA

Leväkatkarapu

Kuva: Metsähallitus, Niina Kurikka
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Niveljalkainen äyriäinen. 6-8cm. Vihertävän ruskea, läpikuultava katkarapu. Melko yleinen matalassa vedessä rakkohaurun seassa. Esiintyy eteläisellä Itämerellä, keskisellä Suomenlahdella ja eteläisellä Selkämerellä.

Villasaksirapu

Kuva: Tarmo Mäki
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Niveljalkainen äyriäinen. Kuuluu taskurapuihin. Pyöreähkö selkäkilpi n. 5–8 cm. 10 kävelyraajaa. Saksijaloissa karvatupsut. Vieraslaji. Kulkeutunut Kiinasta laivojen mukana Itämerelle. Selviää murto- ja makeassa vedessä. Ei lisääntynyt Itämeressä, koska vaatii lisääntyäkseen yli 26 ‰ suolapitoisuuden.

Leväsiira

Kuva: Metsähallitus
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Niveljalkainen äyriäinen.. Litteä, kapea ja suippoperäinen ruumis. 2-3cm pitkä. Väritys vaihtelee. Elää Itämeressä matalissa vesissä rakkolevän ja muun rantakasvillisuuden seassa.

Korvameduusa

Kuva: Metsähallitus, Mats Westerborn
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Polttaiseläin. 5-15cm. Läpikuultavan hyytelömäinen, muodoltaan kellomainen. Korvamaiset sukrauhaset muodostavat keskustan ympärille neliapilaa muistuttavan kuvion. Itämerellä Merenkurkkuun saakka. Runsaimmillaan syksyllä.

Sirokatkarapu

Kuva: Anders Albrecht
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Äyriäinen. 6-8cm. Vieraslaji. Kaikkiruokainen. Esiintyy Itämerellä Saaristomereltä Loviisaan saakka. Muistuttaa leväkatkarpua. Harmaan vihreänruskea, tummat laikut ja tiikerikuviointi. Hyvänä tunto-merkkinä eturaajojen siniset raidat.

TAI TA

TAI TA

Tyrni

Piikikäs pensas. Koko 0,5–3 m. Kasvaa hiekkaisilla merenrannoilla. Lehdet kapeita, päältä vihertävän harmaita, alta hopeanhoitoisia. Syötävä keltaoranssi marjamainen hedelmä. C-vitamiinipitoinen.

Rantakukka

Yleinen rantakasvi. Kukinto kookas, purppuranpunainen latvaterttu. Varsi pysty. Lehdet ehytlaitaiset ja vastakkaiset. Kukkii rannoilla heinä-elokuussa.

Ruohosipuli

Rantakasvi. 10–30 cm. Varsi ontto, tyviosaa lukuun ottamatta lehdetön. Sipulintuoksui- nen. Pallomainen kukinto violetti. Monivuotinen. Käytetään maustekasvina.

Ruohokanukka

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Monivuotinen ruoho. 10–25 cm. Kukkii kesä-heinäkuussa. Varsi 4-särmäinen. Valekukinnossa 4 valkoista ylälehteä, joiden keskellä lähes mustia, n. 1 mm leveitä kukkia. Lehdet ruodittomia, vastakkain. Hedelmä punainen luumarja. Yleisin saaristossa ja Lapissa.

Meriasteri

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Merenrantakasvi. 10–60 cm. Punertavan varren päässä mykeröitä huiskilona. Laitakukat violetteja, keskellä keltaisia kehräkukkia. Kasvupaikkoina merenrantojen kivikot, kallionraot, savi- ja hiesupohjaiset merenrantaniityt. Kukkii kesä-syyskuussa.

Merisaunio

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Merenrantakasvi. 10–60 cm. Monivartinen, tyvestä punertava. Mykeröt 4–6 cm. Laitakukat valkoisia, pienet kehräkukat keltaisia. Kukkii merenrannoilla, rantakivikoissa ja levävalleilla kesä-syyskuussa.

TAITTA

TAITTA

Keltamaksaruoho

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Matala, mätästävä monivuotinen ruoho. Varastoi vettä lehtiinsä. Sopeutunut kuiviin kasvupaikkoihin. Kukat kirkkaankeltaiset. Kukkii aurinkoisilla paikoilla kesä-heinäkuussa. Myrkyllinen.

Rantavehänä

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Merenrantojen heinäkasvi. 50-150cm. Lehdet harmaansinivihreät, kukinto kuivuu oljenkeltaiseksi. Tarvitsee valoisan kasvupaikan. Kestää suolaista vettä.

Tähkä-ärviä

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Uposkasvi. Hienoliuskaiset lehdet kiehkuroina ohuen punaisen varren ympärillä. Kukat pieniä, punertavia ja sijaitsevat tähkänä varren yläpäässä. Kasvaa makeissa vesissä ja murtovedessä pehmeillä hiekka-pohjilla.

Meriajokas

Kuva: Henry Väre
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Ainoa meriputkilokasvi Itämeressä. Ruohomainen uposkasvi. Esiintyy Selkämerelle saakka melko harvinaisena hiekka-, hieta- ja hiesupohjilla. Voi muodostaa laajoja vedenalaisia niittyjä 1-5 m syvyydessä. Lisääntyy yleensä suvuttomasti. Kukkii harvoin matalan suolapitoisuuden takia.

Merikaali

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Merenrannoilla kasvava ristikukkaikasvi. Terttukukinnossa pieniä vaaleita kukkia. Suuret lehdet sinivihreät. Harvinainen. Esiintyy Suomenlahden rannikolla ja erityisesti lounaisrannikolla ulkosaaristossa. Soraisilla, hiekkaisilla ja kivikkoisilla merenrannoilla. Viljelykasvi.

Keltamatara

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Monivuotinen ruoho. 20-60 cm. Keltaiset kukat tuoksuvat voimakkaasti. Viihtyy kuivilla, aurinkoisilla paikoilla, kuten kedoilla, sekä ulkosaariston nummilla ja katajikoissa. Kukkii heinä-syyskuussa.

TAITTA

TAITTA

Neidonkieli

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

30-90cm. Varsi haaraton ja karkeakarvainen. Ihmisen mukana levinnyt tulokas. Kukinto toispuolinen sininen viuhko. Viihtyy lämpimillä, paahteisilla ja kalkkipitoisilla kasvupaikoilla.

Rantatädyke

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Rannoilla ja niityillä kasvava ruohovartinen kasvi. 30–90 cm. Sininen kukinto hyvin tiheä, latvaterttu 10–30 cm. Lehdet sahalaitaiset. Esiintyy koko Suomessa.

Ranta-alpi

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Ruohovartinen. Pitkä, pysty varsi. Lyhytruotiset lehdet kiehkuraisesti tai vastakkain. Kukinto keltainen kerrottu latvaterttu. Laajat kasvustot kosteilla kasvupaikoilla. Kukinta kesä–elokuussa.

Meriputki

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

50–120 cm. Varsi sileä, kalju, alaosa sinipunertava. Sarjakukinto vihertävä ja pallomainen. Esiintyy avoimilla, kivikkosilla merenrannoilla.

Suola-arho

Kuva: Jouko Rikkinen
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

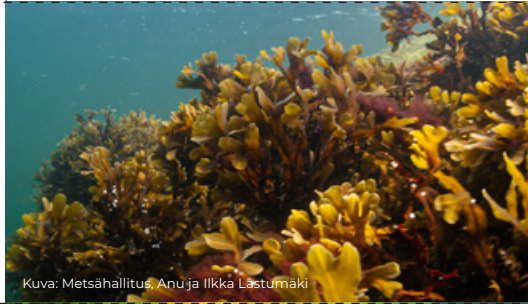
Merenrantahiekalla ja -soraikoissa kasvava kohokkikasvi. 5–15 cm. Monivuotinen, möyheälehtinen ja -vartinen ruohokasvi. Latvakukintojen pienet kukat ovat valkoiset. Suolakkokasvi. Maarönsylinen. Kasvaa koko rannikkoalueella Suomenlahdelta Pohjanlahdelle.

TAITA

TAITA

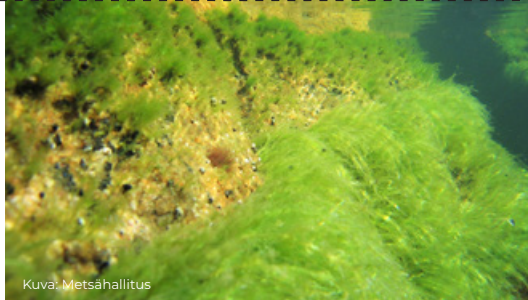
Rakkohauru

Kuva: Metsähallitus, Anu ja Ilkka Lastumäki

Ruskolevä. Sekovarsi ruskea, nahkamainen, litteä ja haaroittunut. Sekovarressa pareittain pulleita ilmarakkoja, joista levä on saanut suomenkielisen nimensä. Kasvaa kivipinnoilla ja muodostaa laajoja kasvustoja 0,5–10 m syvyyteen. Itämeren avainlaji, jota Perämeren lukuun ottamatta, tavataan koko Itämerellä.

Viherahdinparta

Kuva: Metsähallitus

Rihmalevävyöhykkeen valtalaji alkukesällä. Nopeakasvuinen. Kasvaa vesirajasta puolen metrin syvyyteen koko Itämerellä. Pääasiassa yksivuotinen. Viihtyy ravinteikkaissa vesissä ja on hyötynyt Itämeren rehevöitymisestä.

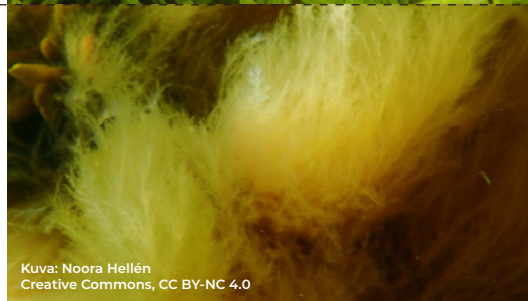
Isosuolilevä

Kuva: Metsähallitus, Kevin O'Brien

Viherlevä. Sekovarsi onto ja suolimainen, jossa kaasukuplia. Varsi yleensä haaraton, 5–15 cm pituinen (joskus jopa 40 cm) ja koostuu yhdestä solukerroksesta. Tavataan koko Itämeressä. Viihtyy rehevöityneissä, ravinteikkaissa vesissä.

Litupilvilevä

Kuva: Noora Hellén
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Ruskolevä. Kasvaa n. 5–20 cm korkuisina tupsumaisina puskina. Epifyyttinä rakkohaurujen pinnalla sekä sinisimpukoihin ja kiviin kiinnittyneenä levävyöhykkeen alarajalle asti. Yleinen koko Itämerellä.

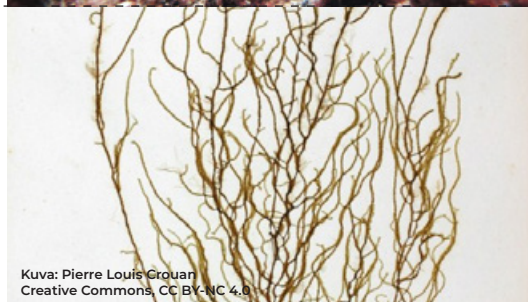
Punahelmilevä

Kuva: Metsähallitus, Mats Westerborn, Julian Nyström

Yleisin Suomen merenrantojen punalevistä. Kasvaa toisten levien pinnoilla. Ulkonäöltään pilvimäinen, enimmillään 12 cm pituinen. Esiintyy 10m syvyyteen saakka.

Lehopunoslevä

Kuva: Pierre Louis Croauan
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

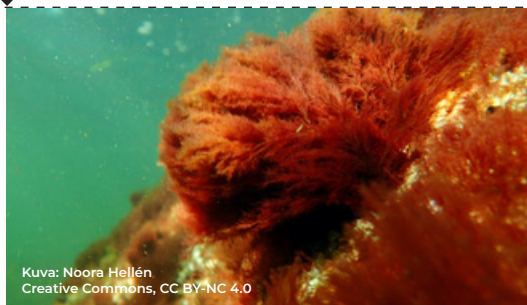
Ruskeasta rihmasta koostuva limainen ruskolevä. Kooltaan 5–15cm. Kasvaa pieninä kasvustoina kiven, simpukoiden, puupintojen sekä suurten vesikasvien päällä. Viihtyy parhaiten matalilla, aallokkoisilla paikoilla. Yksivuotinen, suvuttomasti lisääntyvä kevät- ja kesälaji. Esiintymisalue eteläiseltä Itämereltä keskiselle Suomenlahdelle.

TAITA

TAITA

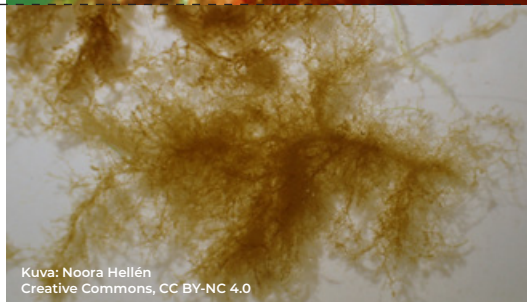
Purppuraluulevä

Kuva: Noora Hellén
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Punalevä. Pituus 3-15cm. Kasvusto huisku-
mainen tai tupsu-
mainen. Sekovarsi ohut
ja molemmin puolin haarova. Esiintyy
avomilla merenrantavesillä, joskus myös
haarukkalevän tai rakkolevän pinnalla.

Lettiruskohahtu

Kuva: Noora Hellén
Creative Commons, CC BY-NC 4.0

Ruskolevä. Kasvaa jopa 30 cm mittaiseksi.
Muodostaa vyöhykkeitä vesirajasta n. 5 m
syvyyteen. Kasvaa kivillä ja kallioilla, sekä
epifyyttinä rakkohaurun päällä. Kylmän-
vedenlaji. Esiintyy rantavyöhykkeessä
erityisesti syksyisin.

Nisäkkäitä

Saukko

Nisäkäs. Suuri näätäeläin. Pitkä ruumis ja lyhyet
jalat. Litteä pää, suippo kuono. Pitkä paksutyvi-
nen häntä. Yleisväritykseltään tumma, ruskean-
harmaa . Kurkku ja vatsapuoli vaaleamman
harmaat. Ravintona pääasiassa kalat. Syö myös
äyriäisiä, joskus jyrjijöitä, vesilinnun poikasia ja
munia. Tavataan erilaisissa vesiympäristöissä,
myös meren rannikoilla. Hämmäaaktiivinen peto.

Minkki

Nisäkäs, näätäeläin. Pitkänomainen, lyhyet
jalat. Kiiltävä, mustanruskea turkki, pieni
valkea leukalaikku. Loikkii maalla nopeasti,
pystyy kiipeämään puihin. Erinomainen
uimari. Viihtyy monenlaisten vesien äärellä.
Haitallinen vieraslaji. Karannut turkistar-
hoista luontoon.

Itämerennorppa

Kuva: Josia Nyman

Nisäkäs. Ruumiin pituus 100–160cm ja
paino 45–90kg. Lyhyt kuono. Aikuinen
väriltään harmaankirjava. Synnyttää
jäälle. Pääesiintymisalue Pohjanlahti,
kesällä viettävät aikaansa ulkosaariston
luodoilla. Syö kalaa ja pohjaeläimiä.

Nisäkkäitä

Halli eli harmaahylje

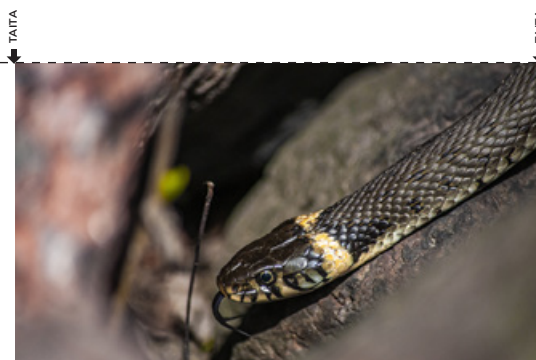

Kuva: Josia Nyman

Nisäkäs. Itämeren suurin hylje. Voi painaa jopa 300kg. Pitkäkuonoinen, väriltään harmaankirjava. Laumaeläin. Pääravintona kalat. Synnyttää jälle. Esiintyy koko Itämeren alueella.

Matelijat

Rantakäärme

Matelija. Suomen suurin käärme. Väritys tumma, vaihtelevan kirjava. Niskan sivuilla kellan valkeat täplät. Silmäterä pyöreä. Hyvä uimari ja sukeltaja. Meillä levinneisyys painottuu eteläiseen ja lounaiseen Suomeen. Rauhoitettu.

Bakteerit

Nodularia-sinilevä

Kuuluu bakteereihin. Syanobakteeri. Yksisoluisia, maailman vanhimpia yhteyttäviä eliöitä. Yhteyttävät ja tuottavat happea. Sitoo ilmakehän typpeä. Sinilevärykelmät erottuvat vihertävinä tai kellertävän ruskeina hiutaleina tai tikkuina vedessä. Jos fosfaatteja ja lämpöä on riittävästi ja sää on heikkotuulinen, tuottavat runsaasti nauhoja, jotka muodostavat laajoja pintalautoja.